

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
برلین – چارم می 2012

قرارداد ستراتیژیک روباه با دُنْبش با شِنگی از طَنز

ملل و نَحَلِ عالم دانش و بینش توده های مردم خود را از طریق ضرب المثلها منعکس میسازند. پس مثلها و ضرب الامثال از همه اولتر آئینه قدنما و ممثل فرهنگ عوام اند. مردم کابل جانو نیز امثالی دارند، سخت گویا و رسا. وقتی کلمه "رسا" و "گویا" را به کار میبریم، مراد از فرط و افراط در عمل "رسیدن" و "گفتن" است؛ چون ترکیبات دری در این وزن – در پهلوی چند نحوه ترکیب دیگر – مفهوم "صیغه مبالغه عربی" را میسرسانند. پس "رسا" یعنی صیغتی که از طریق آن مراد در حد کمال و بالتمام بطرف مقابل برسد. و همین قسم "گویا" یعنی "بی اندازه گوینده". مردم سنخندان و سخن سنج کابل از زمانه های بسیار قدیم مثلی را ساخته اند، که ورد زبان که و مه و عام و خاص گردیده است. این مثل گوید:

« روباه گفته شاهدت کو، گفت: "دُنْبم" »

(روباه را گفتند شاهدت کو؛ گفت: "دُنْبم")

در زبان و فرهنگ ما روباه در بین تمام حیوانات به فتنه گری و حيله و نیرنگ مشهور است. "روباه" را به هوشیاری و "خر" را به بی تمیزی مثال میزنند؛ چنان که استاد اجل سعدي شیرازی فرمود:

بیچاره خر ارچه بی تمییز است چون بار همیبرد عزیز است

در زبان المانی هم وقتی کسی از هشیاری شخصی حکایت کند، مثال "روباه" را برایش میدهد. ازین مثل پسان بهره میجویم؛ اما در ابتداء :

از زمانی که افغانستان در اشغال قوای ناتو درآمده است، روزی نیست که سگان و سگوران غرب بدیدن مستعمره خود نیابند؛ البته بدون اطلاع قبلی و بدون اینکه دولت زرخردی شان در کابل در جریان گذاشته شده باشد. کته سران و اورگانهای حکومت ممالک ناتو وقتاً فوقتاً وارد افغانستان میشوند. بهانه شان هم کاملاً تیار است؛ چون جهت بازدید قوای مستقر خود در افغانستان می آیند!!! و چون جهت بازدید قطعات خود تشریف می آورند، ضرورت ندارند که مقامات باصطلاح "حکومت افغانستان" را در جریان بگذارند.

من اما میگویم که در خانه خود چرا کس اجازه بگیرد؟؟؟ حضرت خواجه حافظ شیرازی به قوه ولایت خود دریافته بود که در آخرالزمان و در عنفوان قرن بیست و یکم چنین کاری در مورد افغانستان صادق می افتد. و ازینرو ابیات معروف خود را پیش از پیش انشاد فرموده و برای چنین روزی آماده کرد که:

رواقِ منظرِ چشمِ من آشیانه تُست
کرم نما و فرود آ، که خانه خانه تُست
تو خود چه لعبتی ای شهسوار شیرین کار
که توسنی چو قَلک، رام تازیانه تست
چه جای من که بلغزد سپهرِ شعبده باز
ازین حیل کـه در انبانه بهانه تست

؛ یعنی :

ای بارک اوباما!

کاسه چشم و حتی تخم چشم ما خانه پدر پدر توست، پس لطف نموده، قدم رنجه فرما!!!

ای بارک اوباما!

تو اینقدر با انضباط استی، که حتی ملکوتیان هم پیشت چُل کرده نمیتوانند!!!

ای بارک اوباما!

جناب شما اینقدر چال و نیرنگ را در چنته دارد، که حضرت موسی با ید بیضایش هم پیشش تسلیم است و "آمنّا پشت دست" میگوید!!!

بارک اوباما روز سه شنبه از مستعمره خود در قلب آسیا دیدن کرد. در مدت اقامت هفت ساعته ای که با پیاده شدن در لشکرگاه بگرام شروع گردید، اوباما هموطنان "امریکائی" خود را مخاطب ساخته و آنچه را میخواست بگوید، گفت. سپس آن قرارداد دیکته شده را با غلام حلقه بگوش خود "حامد کرزی" امضاء کرد، تا اتازونی را رسماً و قانوناً هم فعال مایشای افغانستان بسازد!!!

دوستی که تلفونی باهم گپ میزدیم، فرمود:

« امریکا با خود قرارداد بست!!! »

من مگر میگویم؛ نه خیر :

« روباه قرارداد ستراتژیک را کتی دُنب خود بسته کرد!!! »

و جهت استشهاد همان مثل کابلی بالا را تیر میکنم.